

JAMSESSION

Hudební klub v Orlové

FANZIN

Rock pártý

Tradičně v červnu se konala rock pártý v restauraci Libuše. Letos to bylo v pátek 17. pod názvem „Posezení s kapelou Z budy“. Večer byl zahájen v 17:00 hod. Tentokrát nebyla zajištěna ani rezervace míst, ani večere. Jako vždy i nyní přišel v doprovodu manželky dlouhodobě nemocný člen kapely Z budy Miloš Mojžíšek. Celý večer hrál s kapelou sólový kytarista Petr Holáň. Zpívala Zoja Chramostová, kterou u mikrofonu vystřídala Vlasta Holáňová. Nečekaně zaspíval kytarista bývalé kapely JUNIOR 69 a host večera Miroslav Niemiec píseň Bad Moon Rising z roku 1969 od CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL. Večer se tradičně nesl v dobrém duchu a i počasí odpovídalo roční době a slibovalo dobrou sezónu. Jako vždy ke konci večera začalo živelné jamování.

Hudební klub v Orlové

Již skoro dva roky je Hudební klub v Orlové mrtvý. Stalo se tak z několika příčin. Hlavní příčina je neshoda mezi dvěma zakladateli o tvář klubu. Původní úmysl byl provozovat klub v „extrovce“ restaurace Libuše se svolením tehdejšího majitele pana Wygryze. Mělo se jednat o pravidelné hudební produkce orlovských hudebníků s přizvanými hosty v uzavřené společnosti. Nejprve byly klubové večery pořádány každý týden v pátek, později se slevilo na každý druhý pátek. Tato doba přispěla k poznání hudebníků mezi sebou, a tím se začaly formovat i některé hudební skupiny.

Časem však někteří hudebníci chtěli prorazit i mimo Orlovou a začali opomíjet hudební večery v Libuši. Z toho vzešel druhý koncept Hudebního klubu v Orlové, a to pořádat čas od času rockové pártý v restauraci Libuše.

Roman Holtzer se však nevzdal své myšlenky a založil nový Hudební klub v restauraci Studánka. Tam proběhly čtyři večery, ale z finančních důvodů projekt zkrachoval. Ukázal však, o co Orlová přišla. Za tu krátkou dobu přišel do klubu hudební skladatel a profesor PhDr. Leon Juřica, zaspívala a na klávesy zahrála Američanka černého původu Joyce Hurley, kterou výtečně doprovodil na basu Josef Pak, na sólovou kytaru Petr Holáň a na bicí Miroslav Lazur. Většinu večerů hrál výborně na keyboard Vladislav Radič, zpěv Zoja Chramostová, která se večer od večera zlepšovala. Byly rozjednány návštěvy dalších umělců, které by se však bez sponzorů neobešly. Bez páry tak orlovský parník nevyjel.

—sdur—

Historie rock párty na zahradě u Mirka Křivdy

- 23.6.2012 1. party, kde se sešli starší hudebníci z Orlové. Vznikla zde myšlenka na založení Hud. klubu.
- 28.9.2013 2. zahradní party
- 27.6.2014 3. party byla z důvodu deště v domě
- 2015 - party nebyla, Hud. klub v Orlové již v podstatě neexistoval, rozhádanost, rozpad kapel.
- 2.7.2016 4. zahradní party jen s kapelou Z budy

Za rozpad Hudebního klubu v Orlové lze považovat klub č. 37 ze dne 2.10.2014, byl čtvrtý v restauraci Studánka.

Na zahradě u Mirka Křivdy se dne 2. července 2016 od 15:00 konala čtvrtá zahradní rock party. Tentokrát hrála jen kapela „Z budy“, ke které se během doby přidaly zpěvačky Zoja Chramostová a Vlasta Holáňová. V pauzách mezi hudební produkcí si přišli zajamovat Pavel Vaňura, Pavel Olšar a Mirek Hynar. Na plynovém grilu se opekly různá masa a klobásy, které si každý přinesl z domu. Čepovalo se pivo Kousek 12° za symbolickou cenu. O vše se víceméně postaral Mirek Křivda, kterému je nutno za každoroční organizování této akce velice poděkovat.

Roman oslavil sedmdesáté narozeniny

Roman Holtzer oslavil sedmdesát let v restauraci Centrum. Již se zdálo, že oslavenec zapomněl na Orlováky. Oslavoval již celý měsíc mimo Orlovou, všude má hodně známých převážně z hudební branže. Nezapomněl ani na své spolužáky v Bruntále, kde vyrůstal. Nakonec však došlo i na Orlovou.

Ve svém věku je velmi činorodý. Pohybuje se autobusy, vlaky i pěšmo po celém regionu a často taky vyjíždí na svém oblíbeném elektrickém kole např. na Žermanickou přehradu nebo do Hlučina na Hlučínské jezero.

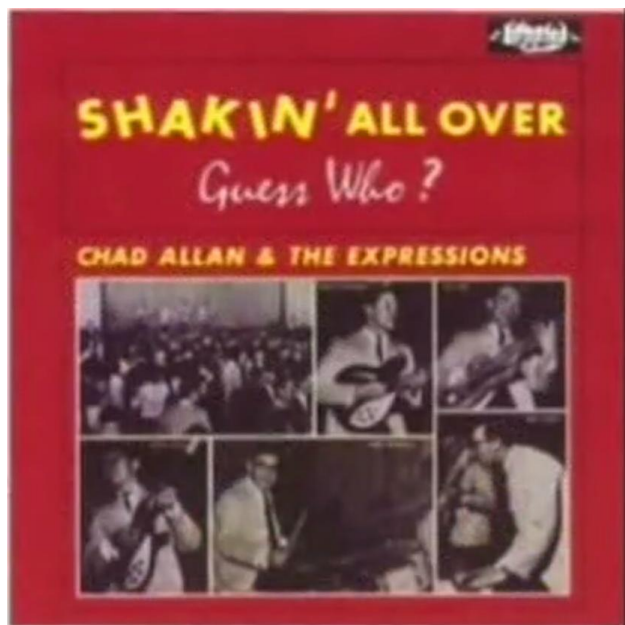
V Centrumu to rozjel ve velkém stylu. Jeho hosté obsadili čtyři stoly, ale nakonec s ním slavila celá restaurace. O hudbu se postaral Martin „Žik“ (Žák). Zábavu začal na nové akustické kytáře s možností připojení na kombo. Na cajon hrál Romanův syn, který odbubnoval celý večer. Jak kytara tak cajon byly připojeny na Romanovo kombo, které spolehlivě ozvučilo celou restauraci. Přítomní hodnotili zvuk kytary a hru Martina velmi vysoko. S ubíhajícím časem však umělecká hodnota jeho hry a hlavně zpěvu klesala, a tak štafetu zábavy převzal Petr Holáň, který si od „Žika“ půjčil kytaru. Náhodou byl v restauraci Martin Tyraj, který večer zpestřil zpěvem spolu s Vlastou Holáňovou. Vynikající blues si stříhl i Pavel Vaňura. Zničehonic se připojil další host restaurace a večer začal gradovat. Roman spokojeně obcházel stoly a s každým poseděl. Kdyby se to naplánovalo, nedopadlo by to tak dobře. Ještě po mnoha týdnech si v restauraci vyprávěli lidé o tomto vydařeném večeru.

Sběratel z Petrohradu

Denis S. Shabes je sběratel gramofonových desek a taky má s nimi obchod. Jeho oblíbenou rockovou skupinou je The Guess Who. Znamé hity této skupiny jsou „American Woman“ nebo „Shakin All Over“. Denis se se mnou zkontaktoval na základě mých internetových stránek www.fonorama.cz. Vyměnili jsme si několik e-mailů a zjistili jsme, že jsme na stejné vlně a máme si co říct, i když já gramofonové desky nesbírám.

<http://www.pnprecords.spb.ru/>

Денис Шабес, коллекционер пластинок в гостях у Олега Грабко в программе „Виниломания“. 21 мая 2014.

Fotografie jsou z televizního pořadu ruské televize „Vinilomanie“.

Dobry den, Zdeňku,

hned na začátku mi prosím dovoďte vyjádřit velký obdiv Vaší webové stránce - fantastická práce! Škoda, že není v angličtině, našel jsem ji zcela náhodně tak, že jsem googloval ojedinelá vydání Jet label.

Jmenuji se Denis a snažím se vyhledat sběratelsky ceněné desky a hudební vydavatelství z Velké Británie, jakož i továrny na výrobu desek. Jsem více než ohromen informacemi, které se Vám podařilo najít - diskografie hudebních vydavatelství s měsíci, kdy byly desky vydány. Mohu Vám položit pár otázek?

1. Dal byste mi souhlas s použitím informací z Vašich stránek v mém vyhledávači?

Pokud to bude někdy vydáno, samozřejmě se s radostí zmíním o zdroji.

2. Jaké informační zdroje používáte k vyhledávání měsíců vydání britských desek, pokud se mohou zeptat? Jsou tyto zdroje spolehlivé?

Co se mě týče, používám k vyhledávání Music Masters catalogues a The New Records, liší se v závislosti na zdroji.

Předem děkuji a přeji hodně zdarů,

Denis

Denis S. Shabes
pr. TOREZA d.22 kv. 26
St. Petersburg
RUSSIA

mail: pnprecords@yahoo.com

denis@pnprecords.spb.ru

Zpracoval: zrada

ROUGH TRADE

Rough Trade je gramofonová firma a ... (tajenka - 19 nevyškrtaných písmen), kde má dva obchody. Na obrázku dole je jeden z nich přeplněný vinyly s jedním z majitelů, který představuje novinky.

Rough Trade vznikla v roce 1976 současně s nástupem punku a dodnes je nejvýznamnější gramofonová firma a distributor v oblasti nezávislé rockové hudby. Přes úspěch se nikdy nestali komerční firmou. Je štěstí, že takových nezávislých výrobců hud. nosičů je ve světě více.

https://www.youtube.com/watch?v=BZ685k5LQd0&list=PLzclP5wSgcJQaBAsZ-BReEk6luTlqvdf&mc_cid=9e25b877d9&mc_eid=5f4633385f

Osmisměrka:

D	R	T	S	A	B	A	L	A	I	N	L	D	D	S	B	T
L	E	R	J	A	P	I	T	N	A	X	Ě	I	R	L	R	P
B	O	Z	K	E	B	B	O	T	L	U	D	A	Á	O	E	U
S	D	D	U	O	L	B	U	T	Ý	S	N	N	Č	O	P	T
J	E	S	R	O	U	G	H	D	T	R	A	D	E	K	T	S
R	S	D	N	D	N	Z	A	Ř	O	R	CH	B	K	E	V	D
Á	E	A	M	A	L	Š	E	L	M	V	R	O	D	M	V	O
F	T	L	R	A	M	V	K	L	A	A	A	J	L	O	O	L
E	I	O	E	N	Í	L	Á	Z	N	Ě	D	L	R	R	CH	A
K	N	A	T	C	O	Ý	E	D	Y	Í	H	E	K	T	A	R
N	A	R	E	F	Ý	Ž	Y	Š	D	O	K	R	A	S	A	Ě

ALABAŠTR, ARCHANDĚL, BLÁNA, BLOUD, BOJLER, BRANDY, BREPT, BUDOVA, CELER, DESETINA, DOLAR, DRÁČEK, DRDOL, DROPS, DVOREK, DYNAMO, ETANOL, FOLKLOR, GLEJT, HEKTAR, CHODBA, KOUZELNÍK, LÁZNĚ, LIBOR, LORNA, MALŠE, MOTÝL, NOUZE, OCTAN, Odstup, OKRASA, ORANGUTAN, ORSEJ, RADEK, RÁFEK, REFÝŽ, SEDMA, STROMEK, STŘEVÍCE, ŠELMA, TOUHA, XANTIPA.

Osmisměrku připravila Zoja Chramostová.

Malá hudební historie Orlové

Seriál „Malá hudební historie Orlové“ je z důvodu nezájmu pamětníků bigbeatové hudby konce 70. a průběhu 80. let v Orlové ukončena.

Streaming hudby roste, tradiční nosiče přesto neustupují

Jan Strouhal

17. červenec 2016 četba na 3 minuty

Foto: Shutterstock

Statistiky agentury a vydavatelství Championship Music ukazují, že nejvíce peněz z distribuce hudby přichází ze sítě Youtube. Nejrychlejší růst zaznamenávají ale streamovací služby jako Spotify či Deezer. Na druhou stranu je zajímavé, že výnosy z prodeje fyzických nosičů neklesají.

Moderní mobilní technologie mění téměř všechny obory a u hudebního průmyslu to platí dvojnásob. Už v 90. letech minulého století nástup internetu a volné šíření hudby zapříčinil propad prodeje klasických CD nosičů a vinylů a umělci a vydavatelství po celém světě od té doby hledali cesty, jak zabránit klesajícím příjmům.

Někteří se vydali cestou soudních sporů jako například skupina Metallica, která již v roce 2000 žalovala peer-to-peer portál Napster, přes který se mezi uživateli zdarma šířila nejen hudba, ale také videa a filmy. Jiní se snažili najít symbiózu s moderními technologiemi (jako např. spolupráce skupiny U2 a Applu).

Jako lepší cesta se ukazuje spíše ten druhý případ. Dnes již totiž neexistuje jen sdílení hudby mezi samotnými uživateli, ale právě digitální knihovny jako iTunes od Applu. Ještě více se pak rozmáhají novější streamovací služby typu Spotify, které jsou dnes čím dál více oblíbené, a zdá se, že si k nim uživatelé našli cestu.

Boom digitálu

Když se podíváme na řech čísel, zjistíme, že streamovací služby zažívají „zlaté časy“. Dle statistik české agentury Championship Music, která je na trhu přes deset let a prošli jí umělci jako Xindl X, Charlie Straight, Voxel nebo Ben Cristovao, totiž výnosy z digitálního streamingu v Česku služeb Spotify a Deezer zaznamenaly loni největší nárůst.

Meziročně dokázaly vyrůst o více než 250 procent na souhrnných více než půl milionu korun. Druhou nejrychleji rostoucí skupinou byly výnosy z digitálních knihoven, jako je iTunes a Supraphonline, které zaznamenaly růst o 54 procent.

VÝNOSY ZA ROK 2015

	2014	2015	nárůst o
Monetizace videí (YouTube)	1 112 275 Kč	1 355 878 Kč	21,9 %
Digitální distribuce - streaming (Deezer, Spotify)	143 935 Kč	521 445 Kč	262,3 %
Digitální distribuce - downloads (iTunes, Supraphonline)	136 372 Kč	210 339 Kč	54 %
Fyzická distribuce (kamenné prodejny a e-shopy)	136 643 Kč	150 473 Kč	10,12 %

Fyzické nosiče do starého železa nepatří

Ze statistik je nadále patrné, že nejvíce peněz se v oblasti distribuce u Championship Music protočilo na stále oblíbenější síti Youtube. Jejich objem se ale loni zvýšil „jen“ o pětinu. „Tento trend (růst digitální distribuce) je nastaven již několik let a meziročně vykazuje vysoká čísla,“ říká pro Dotyk umělecký šéf Championship Music Lukáš Rychtařík. „Jak je ale z uvedených hodnot patrné, neděje se toto na úkor fyzických nosičů, které si drží stabilní pozice,“ vypichuje.

Je pravdou, že i když fyzické nosiče vykazují ze všech zmíněných typů distribuce hudby nejnižší agregované příjmy, nedochází k jejich poklesu. Za loňský rok dokázaly meziročně vzrůst o více než 10 procent.

Některé důvody zmiňoval již loni v našem [rozhovoru šéf firmy Michal Štěrba - více najdete ZDE.](#)

VÍCE K TÉMATU: [DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE](#)

Éra VHS kazet definitivně končí

VHS kazety mají v dohledné době skončit v propadlišti dějin. Pohřbit tento formát, který zažil velký boom v 80. a 90. letech, se totiž rozhodla společnost Funai. Ta přitom byla posledním výrobcem VHS rekordérů na světě. Nové přístroje pro přehrávání kazet tak už prakticky nebude možné pořídit.

sobota 23. července 2016, 10:40

Podle prohlášení společnosti Funai už není mezi lidmi o VHS kazety prakticky vůbec žádný zájem. V dobách největší slávy tento výrobce vyprodukoval na 15 milionů rekordérů ročně, zatímco v minulém roce to bylo pouhých 750 tisíc.

Podle zástupců firmy bylo navíc čím dál tím víc složitější shánět náhradní díly, protože ostatní výrobci na standard VHS již dávno zanevřeli. Tím se logicky výrazně prodražovala výroba, což v souvislosti s klesající poptávkou nebyl udržitelný stav.

Poslední VHS rekordér

Vedení podniku se proto rozhodlo, že tento měsíc nechá stroje na výrobu rekordérů odstavit. Jde o model, který v sobě kombinuje šachtu pro VHS kazety i DVD nosiče.

Funai ukončí výrobu kombinovaného rekordéru, který pracuje s VHS i DVD.

Kazeta VHS.

FOTO: archiv výrobce

Z pultů obchodů samozřejmě nezmizí tyto přístroje ze dne na den, doprodávat se pravděpodobně budou ještě několik následujících týdnů či měsíců. Sluší se nicméně podotknout, že VHS rekordéry se v Česku již nějakou dobu nenabízí. Funai poslední model prodává oficiálně pouze v zahraničí.

I tak jde ale o pomyslný poslední hřebík do rakve VHS kazet.

Funai se dále bude soustředit především na výrobu DVD a Blu-ray přehrávačů. Právě tyto optické nosiče se v posledních letech těšily tak vysoké popularitě, že VHS kazety hrály až třetí housle.

VHS kazety vyhledávají sběratelé

V současnosti se už ale příliš nedaří ani DVD, ani Blu-ray nosičům. Uživatelé stále více upřednostňují streamovací služby, v rámci kterých mohou multimediální služby konzumovat z pohodlí domova přes internet.

Obě optická média tak čeká pravděpodobně stejný osud jako nyní VHS. Z těch se v posledních letech stal sběratelský artikl. Za kazety, které nikdy nebyly převedeny na DVD či Blu-ray, jsou fajnšmekři ochotni zaplatit klidně i více než tisíc dolarů, tedy více než 24 tisíc korun.

ort, mif, [Novinky](#)

Z historie rekordérů

Zabíral větší prostor než lednička a byl schopen nahrát pouhou čtvrt hodinu záznamu, navíc jen černobílého, přesto způsobil před více než 60 lety doslova senzaci. První videorekordér představili 11. listopadu 1952 v Beverly Hills američtí vynálezci John Mullin a Wayne Johnson. Než se menší bratr tohoto přístroje dostal do běžné domácnosti, trvalo ještě 20 let.

Počátkem 50. let přinesl magnetický záznam obrazu zejména televizním stanicím do té doby netušené možnosti. I přes tehdy vysokou cenu a náročnou údržbu i obsluhu odstranilo video závislost na zdlouhavém a náročném filmovém záznamu odvysílaných pořadů, přineslo i jednoduché a rychlé kopírování.

První video, jež si bohatší z Američanů mohli pořídit domů, se objevilo až před Vánocemi roku 1963 - vážilo 50 kilogramů a stálo 30 000 dolarů. Rozmach domácích videí přinesl v polovině 70. let konkurenční boj dvou japonských firem - Sony se systémem Betamax a JVC s Video Home System (neboli VHS).

Domácí video se v 80. letech stalo fenoménem i v bývalém Československu. Kdo by si nepamatoval na nekvalitní kopie západních filmů, tlumočené monotónním hlasem a šířené ne zrovna oficiálními kanály. Na rostoucí oblibu videorekordérů zareagoval i československý průmysl, který v roce 1988 dodal na trh první přístroj domácí výroby Avex.

Popularita streamovaných filmů na internetu roste

Dnes už videorekordérům ale pomalu odzvonilo s rozmachem DVD nosičů. Ani ty ale nemají své místo pod sluncem jisté, neustále totiž roste popularita multimediálních dat na internetu. Podle zprávy společnosti IHS Screen Digest, která patří k největším firmám monitorujícím média, loni poprvé v historii překročil v USA počet streamovaných filmů na síti (3,4 miliardy) počet prodaných disků DVD a Blu-ray (2,4 miliardy).

Analytik firmy Dan Cryan to komentoval slovy: „Po více než třiceti letech nakupování a půjčování filmů na kazetách a discích představuje tento rok bod obratu. Američtí zákazníci nyní udělají historický přechod k spotřebě na internetu

a zahajují fázi celosvětového přechodu od sledování (filmů) na fyzických nosičích k jejich sledování na internetu. Sledujeme začátek konce doby filmů na fyzických nosičích, jakými jsou disky DVD a Blu Ray.“

„Rok 2012 bude posledním hřebíčkem do rakve staré ideje, že zákazníci nebudou akceptovat distribuci obsahu po internetu,“ řekl Cryan s tím, že počet stažených filmů meziročně vzrostl o 135 procent. Podle něj nebude odchod od nosičů okamžitý, ale je nevyhnutelný: „Přechod zabere čas. I 9 let po spuštění iTunes je CD stále vitální částí obchodu s hudbou.“

mif, [Novinky](#), ČTK <https://www.novinky.cz/internet-a-pc/410004-era-vhs-kazet-definitivne-konci.html>

Fanoušci Pink Floyd si vezmou 14 dní volno. Box s raritami má 27 disků

Na předvánoční trh vtrhnou Pink Floyd v listopadu s největším dárkovým boxem v dějinách této skupiny a možná i jakékoli jiné skupiny. Balíček The Early Years 1965–1972, který obsahuje raritní písně, dema, koncerty, videa a filmy, se skládá z 27 disků.

Zleva: Rick Wright, Roger Waters, Syd Barrett a Nick Mason v roce 1967 FOTO: [Profimedia.cz](#)

čtvrtek 28. července 2016, 16:33

Celkem se skalní příznivci dnes již neexistující rockové legendy dočkají kromě hudby asi 15 hodin videomateriálu. Audiočást představuje asi 130 tracků (přibližně 12 hodin záznamu) a nabídne prý dostatek dosud nevydaného materiálu.

Zvláště vydavatel upozorňuje na dvě dílka Syda Barretta Vegetable Man a In the Beechwoods. Koncertního materiálu – také dosud oficiálně nevydaného – má být asi sedm hodin. Vše se vejde do sedmi krabic, které se prý budou prodávat od roku 2017 i odděleně.

První z nich se zabývá lety 1965–1967 a jmenuje se Cambridge St/ation. Věnuje se všemu, co souviselo se Sydem Barrettem – dema, singly, rarity a BBC sessions. Jedno z CD je kopií vzácného vinylu 1965: Their First Recordings, kde se vyskytují Rado Klose a Juliette Gale.

Krabice Germin/ation mapuje rok 1968, Dramatis/ation rok 1969, Devi/ation 1970, Reverber/ation 1971 a Opfusc/ation 1972. Poslední díl Continu/ation obsáhne různé rarity z BBC a tři celovečerní filmy The Committee, More a La Vallée.

Pink Floyd
FOTO: [Profimedia.cz](#)

Cena toho všeho ještě nebyla stanovena, ale není třeba pochybovat o tom, že box bude skandálně drahý. Proto už teď chystají také levnou variantu v podobě dvoudiskové verze The Early Years – Cre/ation.

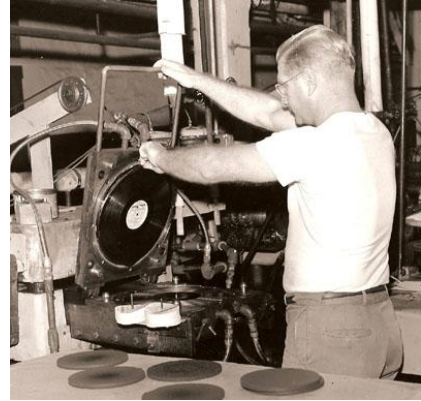
Stanislav Dvořák, [Novinky](#)
<https://www.novinky.cz/kultura/410502-fanousci-pink-floyd-si-vezmou-14-dni-volno-box-s-raritami-ma-27-disku.html>

Příklad GZ Media

Statistiky nám ale neukazují, o jaké fyzické nosiče mají posluchači dnes největší zájem. Ze zkušeností loděnické firmy GZ Media, která je největším producentem vinylových desek na světě, víme, že v poslední dekádě se navrátila obliba „asfaltových placek“. Naproti tomu produkce CD začala skomírat.

Historie:

- 1948 - založeny Gramofonové závody, (v r. 1999 přejmenovány na GZ Digital Media, a.s., od 1. ledna 2014 jen GZ Media)
- 1951 - vylisována první gramofonová deska
- 1972 - začátek výroby MC
- 1988 - zahájena výroba CD
- 2001 - zahájena výroba DVD
- 2004 - DVD authoring-zřízení studia
- 2008 - rozšíření tiskových kapacit
- 2009 - zahájena výroba multimediálních knih
- 2010 - nový unikátní mastering vinylu
- 2011 - výstavba nového logistického centra v areálu GZ se skladovací plochou 12.000 m²
- 2011 - zahájení výroby kaširovaných výrobků s denní kapacitou až 100.000 ks
- 2013 - rok rekordů ve výrobě vinylové desky, 40.000 ks denně, 1.000.000 ks měsíčně a 10.000.000 ks vyrobených desek/rok
- 2014 - otevřena pobočka GZ Media se sídlem v Soběslavi, pracovní místa pro 200 lidí
- 2015 - nový rekord ve výrobě vinylové desky, 18 milionů desek za rok
- 2016 - dosahujeme průměrné výroby 65 000 kusů vinylových desek denně

Společnost GZ media v současnosti zaměstnává na plný úvazek 1 700 lidí, dalších dvě stě lidí si najímá podle potřeby. V areálu, jehož hranice se počítají v kilometrech, má svůj rybník, kotelnu i výškový komín. Jídelna a parkoviště pro zaměstnance jsou samozřejmostí.

Někdejší Gramofonové závody Loděnice, dnešní společnost GZ media, se zdaleka nezaměřuje jen na výrobu vinylových desek. V jejím výrobním programu nyní hraje prim zejména výroba a kompletace papírových obalů.

„Zakázky pro české klienty počítáme v jednotkách procent. Našimi klienty jsou globální koncerny, jako je například Samsung, Diago a jejich obaly na Johnnie Walker, Ikea, Cannon, BlackBerry, Hewlett-Packard nebo třeba výrobce počítačových programů Norton – společnost Symantec. Těch firem je ale samozřejmě mnohem více,“ vysvětluje Březinová, která dodává, že pokud si v České republice kdokoli koupí například mobilní telefon Samsung, s největší pravděpodobností bude zabalen v krabici z Loděnice.

GZ media jsou tedy českou firmou, která obchoduje hlavně se světem. Stálá obchodní zastoupení si proto společnost drží v Anglii, Skotsku, Spojených státech amerických, Nizozemsku, Brazílii a například jenom v její pařížské pobočce pracují čtyři lidé.

Ten, kdo by chtěl pracovat v GZ media na některé z obchodních pozic, musí podle Březinové umět minimálně jeden až dva světové jazyky, protože jakkoli firma sídlí nedaleko Berounky, působí, jak už bylo řečeno, na zahraničních trzích. Roční obrat firmy dosahuje necelých dvou miliard korun. Větší část tržeb přitom pochází z obalů, polygrafie a balení výrobků, výroba LP, CD a DVD se na tržbách podílí méně než polovinou.

Výroba desek

Výroba vinylových desek v Loděnici tvoří zhruba jednu třetinu celkové produkce. A podle Březinové dnes už zdaleka nejde jen o to desku vylisovat a vložit ji do prostého vnitřního a vnějšího obalu.

„Trendem jsou výpravné sety, které obsahují jak desky, tak ale třeba i nějakou publikaci, fotografie, CD nebo DVD jako doplněk.“

To, co platí pro výrobu obalů, platí i pro výrobu desek. I v tomto případě se GZ media mohou pochlubit movitou klientelou. Jsou jimi globální společnosti Universal Music, Sony, Warner Bros a další. V široké formátové nabídce Loděnice také vyrábějí pro tisíce malých a nezávislých gram. firem z celého světa.

„Neříkám, že jsme jejich jedinými dodavateli, ale docela jistě patříme k jejich hlavním dodavatelům,“ konstatuje Březinová.

Podle ní zlom, kdy GZ media ve výrobě vinylových desek postoupila do té úplně první ligy, nastal před několika lety, kdy realizovala vydání vinylového setu Rolling Stones, který byl díky své kvalitě velmi kladně přijat u koncových zákazníků i nahrávacích společností v Evropě, ale zejména pak v USA.

„Vydání Rolling Stones nás posunulo zase o několik úrovní výše. To byla velmi šťastná zakázka,“ vysvětluje Březinová, podle které i na trhu s výrobou vinylových desek panuje tvrdá konkurence. Desky se dnes stále lisují ve Francii, Německu, Anglii, Nizozemsku, ale i v Rusku, jakkoli v jeho případě není vždy úplně jisté, zda se při jejich výrobě dodržují zákony autorského práva.

Desky vs. CD

První rekord v počtu vylisovaných desek udělaly Gramofonové závody Loděnice v roce 1971. Vylisovaly jich rovných dvanáct miliónů kusů. Podle Březinové však již letos bude přepsána historie, protože tento rok GZ media vylisují kolem třinácti milionů desek.

„Letos jsme jenom za první půl rok zaznamenali nárůst zakázek o 30 procent oproti loňsku. Takže jsme již přidali jednu i druhou směnu navíc a desky lisujeme i přes víkendy,“ říká Březinová.

Zajímavé je i srovnání počtů vyráběných desek a CD. V dobách, kdy se zdálo, že desky to mají spočítané a výroba CD jela naplno, v Loděnici vyrobili i 300 tisíc kusů CD denně. Dnes je ale už zase všechno jinak. Lisují se zejména vinylové desky, CD se vyrábějí spíše okrajově.

„Dnes například každý pátek vypravujeme letadlo s více než 12 tunami desek jenom do USA,“ chlubí se.

Největší frmol pak podle jejích slov v závodu panuje před Vánoci a pak před konáním veletrhu Record Store Day, na kterém velká i malá vydavatelství každý rok představují své vinylové novinky.

Majitelé firmy

Jana Březinová neuvádí konkrétní jména, ale říká, že většinovým majitelem společnosti GZ media je management firmy a menšinovými vlastníky americké investiční fondy. Jedním z majitelů je tak jistě i Zdeněk Pelc, který v podniku působil 30 let, přičemž v posledních dvou dekadách na pozici generální ředitele. Právě jemu je připisována největší zásluha na tom, že se někdejší Gramofonové závody Loděnice, dnešní GZ media, staly tak úspěšnou firmou. Pokud se vám toto sdělení jeví jako kliše, tak vězte, že to kliše není.

V 90. letech totiž Gramofonové závody mohly klidně skončit jako mnohý jiný český podnik s dlouhou historií. V Loděnici se ale naštěstí kradlo ve velkém jenom jednou a to tehdy, když komunisté znárodnili Sobotkovu tkalcovnu, z níž pak následně udělali gramofonové závody.

Zdeněk Pelc v rozhlasovém pořadu Jana Rosáka vzpomíná na 90. léta takto: „Pravda je, že byly horší roky, a to zejména v tom období divoké privatizace, kdy nájezdy těch loupeživých Avarů, jak já jim říkám, byly i na nás. Zkoušeli to různě a měli jsme velké starosti se jich zbavit.“

Nájezdy loupeživých Avarů byly běžnou součástí takzvané velké privatizace, při níž se zejména prostřednictvím investičních fondů takzvaně privatizovaly velké podniky. Mnozí „úspěšní“ zloději z tehdejší doby žijí ještě dnes a obvykle jsou velmi dobře materiálně zajištěni...

„Tak oni měli jednoduchou taktiku. Vytahat z podniku všechny peníze, a těch nebylo málo, prodat, co se prodat dá, a poslat do konkurzu. To byla jejich technologie, kterou měli dobře nacvičenou,“ vysvětlil v rozhlasovém pořadu podstatu tehdejšího takzvaného tunelování Zdeněk Pelc, který ji, jak vyplývá z jeho následujících slov, zažil na vlastní kůži.

„Původně jsme patřili k investičním fondům největších československých bank. Řízení firmy přes jejich lidi, kteří byli třeba sami o sobě možná i dobří, nikam nevedlo, protože na sebe nechtěli brát žádnou větší odpovědnost. To byl první problém. To hlavní ale přišlo v momentě, kdy jeden z nich přišel s tím, že vlastní 60 procent akcií podniku a chtěl po mně nejrůznější věci a za ně mi sliboval hory dole,“ říká Pelc, který na novou situaci zareagoval tím, že dotyčného vyprovodil z podniku.

Následovalo několik valných hromad akcionářů, jejichž cílem bylo odvolání Pelce a jeho lidí. Následná tahanice o podnik trvala necelý rok. Pelc a jeho kolegové se bránili podáním trestního oznámení a intenzivním hledáním nového vlastníka firmy. To se jim nakonec podařilo a novými vlastníky gramofonových závodů se staly již zmíněné americké investiční fondy.

„Když ty nás koupily, mohli jsme zase pracovat na rozvoji firmy,“ uzavírá Pelc, který v pořadu Jana Rosáka zmínil i svůj pocit odpovědnosti k zaměstnancům podniku, v němž mnozí z nich, stejně jako třeba jejich rodiče, pracují i dvacet a více let v kuse.

Zdroj: <http://www.vinyls.cz/1-gz-media-vyroba-desek-v-lodenici-opet-jede-na-plne-obratky/>
<http://www.gzmedia.com/cs-CZ/O-nas/O-nas/Historie.aspx>

Jak do Liverpoolu

Do Liverpoolu se lze dostat přímým letem z Prahy s aerolinkami ČSA. Linka je provozována sezónně do 28.10.2016. Odlety z Prahy jsou v pondělí v 17:00 a pátek v 16:30, zpáteční spoje jsou z Liverpoolu vypravovány ve stejných dnech v 18:30 resp. 19:00.

Let mezi oběma městy trvá 2:15 ve směru do Liverpoolu, v opačném pak necelé dvě hodiny. Jednosměrné letenky lze sehnat od 1949 Kč, zpáteční pak od 4219 Kč včetně poplatků.

Půlstoletí od posledního koncertu Beatles. V čem byli tak jedineční?

Před 50 lety vrcholilo americké turné skupiny The Beatles v San Francisku. V chladném a větrném počasí před 25 tisíci ječícími fanoušky zahráli 11 skladeb v čele s hity Yesterday, Day Tripper či Nowhere Man. Asi málokdo tehdy tušil, že už před lidmi oficiálně nikdy nevystoupí.

Přesně před půlstoletím (29. srpna 1966) v půl desáté vyběhla na pódium sanfranciského stadiónu Candlestick Park nejslavnější hudební skupina všech dob The Beatles. Jen málokdo tehdy tušil, že je to jejich poslední oficiální vystoupení a definitivní tečka za koncertní historií.

Nicméně konec skupiny jako takové přišel až o několik let později v roce 1970. Mezitím The Beatles stihli natočit legendární alba jako Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band (1967), The Beatles (The White Album 1968), Yellow Submarine (1969), Abbey Road (1969) a Let It Be (1970).

Únava z fanoušků a cest

Důvodů pro konec živých koncertů bylo několik. Jeden z nich byl neustálý jekot – především dámské části publika. „Jekot fanynek byl místy tak silný, že jste vůbec neslyšeli hudbu,“ vzpomínají někteří pamětníci. Právě proto se rozhodli „brouci“ zaměřit jen na studiové nahrávky. Další důvody pak byly únavné cestování i omezené zvukové možnosti tehdejších koncertních pódíí.

Především John Lennon byl podle historických pramenů jedním z hlavních odpůrců pokračování v koncertech. A bubeník Ringo Starr později zavzpomínal, že si nebyl stoprocentně jistý, ale viselo to ve vzduchu.

Naživo však už nevystoupili, pokud tedy napočítáme spontánní vystoupení na střeše jejich domovského londýnského studia Abbey Road v lednu 1969.

Poslední oficiální koncert před 50 lety vidělo asi 25 000 fanoušků. Lístky tehdy stály 4,50 až 6,50 dolarů a než Beatles nastoupili na pódium, publikum bavili předskokani The Remains, Bobby Hebb, The Cyrkle a The Ronettes. Samotní Beatles za koncert inkasovali 90 tisíc dolarů.

Vybrané zajímavosti o The Beatles

Skupina prodala na celém světě více než 600 milionů svých alb. Celkem má na svém kontě podle webu Statistic Brain 2,3 miliardy prodaných desek včetně singlů.

Nejlepší alba - Když renomovaný hudební časopis Rolling Stone v roce 2003 sestavil žebříček nejlepších alb v dějinách populární hudby, Beatles se do první desítky dostali celkem čtyřikrát. Včetně 1. místa za Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, dalšími úspěšnými alby jsou Revolver (3.), Rubber Soul (5.) a The White Album (10.)

Nejvíce písní v žebříčku Billboard Hot 100 - dlouhou dobu drželi Beatles rekord s 14 písněmi najednou v žebříčku. Až loni jejich rekord nejprve vyrovnal zpěvák Drake a později ho překonal se 17 písněmi Justin Bieber.

Celkem 59 týdnů pobývala na čele žebříčku Billboard Hot 100 některá z písní Beatles, což je zatím nejvíce u skupin. Jinak „brouky“ překonala Mariah Carey, která vede se 79 týdny v čele a letos beatlesovský počet překonala Rihanna.

Až od roku 2010 byly skladby The Beatles k dispozici v digitální podobě, kdy se poprvé objevily na iTunes.

Do nabídky streamovacích služeb jako jsou Spotify, Apple Music a další se dostaly skladby Beatles teprve loni o Vánocích, poprvé na Štědrý den. A okamžitě o ně byl rekordní zájem – za první dva dny zaznamenaly služby přes 50 milionů přehrání. Nejvíce stažení měla píseň Come Together a Let it Be.

Kytara Johna Lennona Gibson J-160E byla loni vydražena za rekordní částku 2,41 milionu dolarů. Nicméně z hlediska nejvíce vydražených kytar je na druhém místě za bílým modelem Fenderu Stratocaster, podepsaný 19 muzikanty včetně Keitha Richardse, Erica Claptona, Paula McCartneye, Jeff Becka, Briana Maye, Jimmyho Page, Bryana Adamse, Stinga nebo Davida Gilmoura. Fender byl na charitativní aukci Reach Out To Asia v Kataru v roce 2005 prodán za rekordních 2,7 milionu dolarů a výtěžek byl věnován na konto rodin obětí ničivé vlny tsunami.

Autor: Libor Akrman

<http://www.dotyk.cz/publicistika/pulstoleti-od-posledniho-koncertu-beatles-v-cem-byli-tak-jedinecni-20160829.html>

Vzácná deska Beatles ležela půl století na půdě Majitelova vnučka si za ni chce koupit dům

29. 02. 2016 | 15:00

Ke svatému grálu přirovnávají britská média malou desku Beatles z roku 1962, která více než 50 let ležela ukrytá na půdě. Koncem března půjde do aukce za vyvolávací cenu 300 000 korun. Očekává se však, že její prodej vynese majiteli mnohem větší částku.

Nahrávka obsahuje dvě písně – *Till There Was You* od **Paula McCartneyho** a *Hello Little Girl*, která je připisována **Johnu Lennonovi**. Jde o **acetátovou desku** s otáčkami 78 RPM, která byla vylisována v londýnské firmě HMV v roce 1962. Producenta **George Martina** měla tato pracovní nahrávka přesvědčit, aby se začínající kapelou z Liverpoolu uzavřel nahrávací smlouvu. Martina demosnímky sice moc nenadchly, nicméně vyvolaly jeho zájem. Nedlouho poté Beatles u nahrávací společnosti EMI vydali svůj první SP singl s názvem **Love Me Do** – a zbytek už je historie.

Unikátní acetátová deska je jediná svého druhu a jejím dosavadním majitelem je 74letý liverpoolský klávesista **Les Maguire** ze skupiny **Gerry & the Pacemakers**, která se v roce 1961 načas spojila s Beatles a společně s nimi utvořila těleso nazvané 'Beatmakers'. Maguire desku získal poté, co ji George Martin vrátil manažeru Beatles **Brianu Epsteinovi**. „Nikdy jsem nebyl velkým fanouškem sběratelství, ale lidem se to líbí. Pro mě to nemá žádný smysl, tak jsem ji dal vnučce, která doufá, že si koupí dům,“ řekl bývalý muzikant, u nějž vzácnost ležela asi padesát let. Pro sběratele ovšem představuje doslova svatý grál.

Znalec Beatles **Mark Lewisohn** napsal, že unikátnost desky, která prakticky odstartovala kariéru Beatles, je ještě posílena vlastnoručními popisky Briana Epsteina.

Acetátové desky jsou obecně vzácné tím, že od každého alba existuje pouze jeden kus. **Memorabilie od Beatles** navíc patří dlouhodobě mezi nejvyhledávanější sběratelské kousky. Minulý rok byla **Lennonova gibsonka** vydražena za 1,7 milionů dolarů a minulý týden se na aukci v Dallasu prodal **Lennonův pramínek vlasů**, které si musel ostříhat před natáčením filmu, za 24 000 dolarů.

Acetátová deska od Beatles z roku 1962.

Foto: zdroj: Los 60 Principales

Zdroj: <http://extrastory.cz/vzacna-deska-beatles-lezela-pul-stoleti-na-pude-ted-pujde-do-aukce.html>

Na premiéru dokumentu o Beatles přijeli Paul, Ringo i Madonna

V Liverpoolu a Londýně měl ve čtvrtek večer slavnostní premiéru dokumentární snímek *The Beatles: Eight Days a Week - The Touring Years*. Film režiséra Rona Howarda zachycuje cestu kapely ke světové slávě, od koncertů v liverpoolském klubu The Cavern po vyprodané turné v USA.

Podle britských médií je to první autorizovaný portrét Beatles po téměř půlstoletí. Snímek obsahuje dosud nezveřejněné záběry. Na premiéru dorazila kromě režiséra a jediných dosud žijících členů Beatles Ringo Starra a Paula McCartneyho i zpěvačka Madonna.

Ringo Starr a Paul McCartney řekli už dříve britským médiím, že díky filmu se vrátili zpátky do úžasného období beatlemanie a především do doby, kdy používali z dnešního pohledu neuvěřitelně jednoduché zvukové systémy. „Nemohli jste nic slyšet – byl to jen křik a na záznamu pak byl slyšet hlavně ten,“ řekl Ringo, jemuž bylo v létě 76 let.

Podle sira Paula je těžké popsat zběsilou dobu, během níž se skupina světově proslavila. „Bylo to úplně bláznivé. Chtěli jsme být slavní. Chtěli jsme hrát dobře,“ řekl čtyřiasedmdesátiletý hudebník televizi Sky News. „Všechno to šílenství okolo křiku a bláznění přišlo ve stejnou dobu jako úspěch, po kterém jsme toužili, takže jsme si nemohli stěžovat,“ dodal.

Největší koncert zanikl v ječení davu

Nakonec se ale podle něj šílenství okolo Beatles vymklo kontrole. „V podstatě nás to donutilo skončit a vrátit se do studia, kde jsme natočili (album) *Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band*,“ řekl McCartney.

Vznik filmu, který se promítá také v českých kinech, podpořily podle agentury AP Yoko Ono, vdova po Johnu Lennonovi, a Olivia Harrisonová, vdova po Georgi Harrisonovi. Ve filmu diváci uvidí i restaurované záběry koncertu na newyorském stadiónu Shea. Vystoupení bylo největším koncertem Beatles a do té doby největším popovým koncertem kterékoli skupiny všech dob. Paradox je, že sama hudba čtyř britských muzikantů nebyla povětšinou vůbec slyšet, protože zanikala v ječení davu 55 000 diváků.

Tyto záběry se však staly předmětem žaloby kvůli porušování autorských práv. Tu v New Yorku podala společnost zastupující zesnulého producenta koncertu Sida Bernsteina na hudební společnost Apple Corps, kterou založili Beatles. Američané tvrdí, že jelikož Bernstein měl na koncertě lví podíl, je jediným vlastníkem záběrů a firma Sid Bernstein Presents nedala k jejich užití svolení.

Zdroj: [Studiocanal](#), [Reuters](#)

ČTK pátek 16. září 2016, 10:41

<https://www.novinky.cz/kultura/414864-na-premieru-dokumentu-o-beatles-prijeli-paul-ringo-i-madonna.html>

Beatles kam se podíváš, v něčem se Liverpool nemění

Beatles a fotbal. To jsou dvě hlavní lákadla pro turisty, kteří se rozhodnou vyrazit na prodloužený víkend do britského Liverpoolu. Město, které mělo ještě donedávna hodně průmyslovou tvář se otevřením mnoha galerií a muzeí značně transformovalo. A pokud mají Beatles ve vašem hudebním přehrávači stále své místo, budete tu jako Alenka v říši divů.

Pondělí 3. října 2016, 9:49 - Liverpool

FOTO: Jakub Kynčl, [Novinky](#)

Socha skupiny Beatles váží dvě tuny. Sousoší se stalo jedním z nejfotografovanějších bodů Liverpoolu.

Míst, kam se můžete jít za historií Beatles podívat, najdete v Liverpoolu nepřeborně. Nejnovější upomínkou toho, že odsud toto populární uskupení pochází, naleznete nyní přímo na nábřeží v centru. Na místě zvaném Pier Head je k vidění sousoší celé kapely, které městu věnoval klub Cavern, ve kterém skupina pravidelně vystupovala. Socha vážící 1,2 tuny byla odhalena u příležitosti 50. výročí posledního koncertu Beatles ve městě loni v prosinci.

Beatles žíví město stále

A když už jsme zmínili klub Cavern - to je stále ještě funkční legenda a nesmírně populární hudební klub, kde se večer, během koncertů nejrůznějších známých i méně známých kapel, jednoduše nehnete. Samozřejmě si klub můžete projít i mimo večery, kdy máte čas a prostor prohlédnout si nejrůznější relikvie související s kapelou. Kopie pódia je v muzeu The Beatles Story. Nejznámější pódium, kde Beatles vystupovali, patří klubu The Cavern. Není tajemství, že tzv. "Beatles ekonomika" vytváří více než 2300 pracovních míst, což je vskutku úctyhodné číslo. Zahrnuje také mimo jiné klub Cavern či hotel Hard Day's Night, který nabízí 110 pokojů. Autobus Magical Mystery se při projíždce zaměřuje na místa spojená s Beatles a s dětstvím hlavních skladatelů skupiny Johna Lennona a Paula McCartneyho.

Zážitek pro velké fandky

Největším lákadlem společně s klubem Cavern je jednoznačně speciální muzeum zvané The Beatles Story. Zde dostanete na uši sluchátka a svým tempem si můžete projít do značné míry interaktivní muzeum plné předmětů a textů souvisejících s populární liverpoolskou čtyřkou. The Beatles Story je rozdělená do dvou míst - Albert Dock a Pier Head. Pokud si projdete jen první jmenovanou, o nic významného nepřijdete.

Sluší se říci, že The Beatles Story je pro opravdové fandky kapely, kteří znají nějaké ty texty a aspoň základní historii kapely. Pro ty bude hromada informací, která se jim dostane na místě, za 15 liber jistě opravdovým přínosem. A navíc, kde jinde byste si také mohli projít opravdovou žlutou ponorku z nezapomenutelného hitu Yellow Submarine.

Ceněný strop

Míst, kam se můžete v Liverpoolu v souvislosti s Beatles podívat, je nepřeborně. Jistě však stojí za zvážení zajít se podívat na ulici Penny Lane. Kam také jinam. Jako takový tajný tip, kde se můžete vyhnout davům, můžete brát Casbah Coffee Club, kde Beatles hráli ještě před klubem the Cavern.

Matka původního bubeníka Peta Besta tehdy předělala sklep svého domu na klub. A „Brouci“ výměnou za možnost vystupovat pomalovali strop. Ten je nyní aukční síní Sotheby's ceněn na více než milion liber. Pro opravdového fandu Beatles další místo, které nesmí minout. A takových je v Liverpoolu skutečně mnoho...